ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ, ΑΣΙΑΝ ΚΑΙ ΑΦΡΙΚΗΝ

Αἱ συναλλαγαὶ μὲ τὴν πέμπτην Ἤπειρον

Οἱ οἰκονομολόγοι, θεωρητικῶς, ἔχουν χωρίσει τὴν παραγωγὴ σὲ τρεῖς κατηγορίες. Τὴν πρωτογενῆ, ποὺ εἶναι ἡ γεωργία, ἡ κτηνοτροφία, ἡ ἁλιεία, τὴν δευτερογενῆ, ποὺ εἶναι ἡ βιομηχανία καὶ ἡ βιοτεχνία, καὶ τὴν τριτογενῆ ποὺ εἶναι οἱ «ὑπηρεσίες» καὶ τὸ ἐμπόριο. Στὸ ἐξωτερικὸ ἐμπόριο τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ 1962, ἀναφέρεται καὶ ἡ πρόσφατη ἔκδοσι τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς μας Ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ τὴν ἔκδοσι αὐτὴ σταχυολογοῦμε τὰ στοιχεῖα, ποὺ ἀκολουθοῦν.

Ἀπὸ τίς πέντε ἠπείρους ἡ Εὐρώπη — ὅπως εἶναι φυσικό — ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον καὶ κύριον ἀγοραστὴ τῶν προϊόντων μας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸν πρῶτον καὶ κύριον προμηθευτήν μας. Συγκεκριμένως, τὸ 1962 ἡ Εὐρώπη ἐκάλυψε τὸ 76,1% τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν μας καὶ τὸ 83,3% τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν μας. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἀμερική, ποὺ ἐκάλυψε τὸ 13,6% τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν μας καὶ τὸ 8,6% τῆς ἀξιας τῶν ἐξαγωγῶν μας. Ἕπονται ἡ Ἀσία ἡ Ἀφρικὴ καὶ τέλος ἡ Αὐστραλία καὶ Ὠκεανία.

Τὸ σύνολο τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν μας ἀπὸ τὴν Εὐρώπη ἔφθασε τό 1962 τὰ 16 περίπου δισεκατομμύρια καὶ ἀπό αὐτά ἡ Δυτική Γερμανία ἐκάλυψε τό 24,9%. Τὸ σύνολο τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν μας πρὸς τὴν Εὐρώπη ἔφθασε τὰ 6.250.000.000 δρχ Ἀπὸ αὐτὰ ἡ Δυτ. Γερμανία ἐκάλυψε τὸ 21%.

Τὸ σύνολο τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν μας ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ἔφθασε τά 2.870.000 δρχ. Οἱ ΗΠΑ., ἐκάλυψαν τό 70,3%, ἐνῶ ἀπό τό σύνολο τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν μας ἐκάλυψαν τὸ 89%.

Τὸ σύνολο τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν μας ἀπὸ τὴν Ἀσίαν ἔφθασε τὸ 1.520.000.000 δρχ. Ἀπό αὐτά ἡ Ἰαπωνία ἐκάλυψε τὸ 39% ἐνῶ ἡ Ἰαπωνία πάλι ἐκάλυψε τό 21% τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν.

Τό σύνολο τῶν εἰσαγωγῶν μας ἀπό τὴν Ἀφρική ἔφθασε τὰ 522 ἑκατομμύρια περίπου. Ἀπό αὐτά τό 14% ἐκάλυψε ἡ Αἴγυπτος, ἐνῶ ἀπό τό σύνολο τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν μας πρός τὴν Ἀφρική ἡ Αἴγυπτος ἐκάλυψε το 46%.

Ὡς πρός τὴν πέμπτην ἤπειρο — Αὐστραλία καί Ὠκεανία — τό σύνολο τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν μας ἔφθασε τὰ 128 ἑκατομμύρια, ἀπό αὐτά τό 59.8% ἐκάλυψε ἡ Αὐστραλία καί τό 40% ἡ Νέα Ζηλανδία. Τὸ σύνολο τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν μας πρός τὴν πέμπτην ἤπειρο ἔφθασε τὰ 32.307.000 δρχ. καὶ κατὰ ποσοστόν 99% τὸ ἐκάλυψε ἡ Αὐστραλία.

Αὐτὴν τὴν εἰκόνα παρουσιάζει τὸ κτιριακὸν ξενοδοχειακὸν συγκρότημα τοῦ Χίλτον εἰς τὸ Πέρτο Ρίκο, ὅπου χιλιάδες τουριστῶν συρρέουν κατ' ἔτος καὶ ἀδιακόπως. Εἰς τὴν ἰδίαν περιοχὴν ὑψοῦνται ὡς μεγαθήρια, ἀλλὰ καὶ πολυτελέστατα πολλὰ ἄλλα ξενοδοχεῖα.

Τό ἀκριβές ἔργον Τοῦ Πρωτοκλήτου

Η ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Τοῦ ἐν Παρισίοις συνεργάτου μας κ. ΔΙΟΝ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

Εἰς τοιοῦτο μάλιστα σημεῖον ἔφθασεν ἡ ἀβεβαιότης, ὥστε νὰ ἀναφέρεται ὅτι ὑπάρχουν 6 κεφαλαὶ καὶ 17 χεῖρες εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου διεκδικοῦντα τὴν αὐθεντικότητα τῶν ἁγίων λειψάνων (Σ. Θωμόπουλος, σελ. 264 τῆς Ἱστορίας Πατρῶν).

Εἶναι γνωστὸν ὅτι μέχρι τοῦ δευτέρου αἰῶνος οὐδεμία κίνησις ὑπῆρχε σχέσιν ἔχουσα μὲ τὴν προσκύνησιν λειψάνων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δημιουργεῖται ἔντονος δραστηριότης περὶ τὰ λείψανα εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὰς χώρας τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο ἐνταφιασμένοι πολλοὶ ἅγιοι καὶ μάρτυρες. Ἐπῆλθε συνήθεια ὅπως τεμαχίζονται τὰ σώματα τῶν μαρτύρων ἢ τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων ἢ τὰ λείψανα τῶν ἤδη ἀποθανόντων καὶ διανέμωνται εἰς τοὺς πιστούς. Ἀληθεῖς ἱεροσυλία ἐχαρακτηρίσθη τὸ φαινόμενον καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἔψεξε τὴν συνήθειαν. Ἀναφέρεται ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ἐπεζήτησε νὰ θάψη τοὺς γονεῖς του μὲ λείψανα ἁγίων. Ἡ ἐμφάνισις τῶν Πατέρων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν διαφόρων συγγραφέων οἵτινες ἠσχολήθησαν μὲ τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τῶν ἁγίων, ἔφερε εἰς τὴν ἐπικαιρότητα τὸ θέμα τῶν λειψάνων. Τέλος ἡ μεταφορὰ τῆς πρωτευούσης εἰς τὴν ἀσήμαντον πόλιν τοῦ Βυζαντίου, ὤθησε τὸν Κωνσταντῖνον, τὴν μητέρα του Ἑλένην καὶ τοὺς διαδόχους των, εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνευρέσεως καὶ διασώσεως τῶν λειψάνων τῶν μαρτύρων εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὁ λόγος δὲν ἦτο μόνον θρησκευτικός, ἦτο καὶ πολιτικός. Ἡ Νέα Ρώμη ἀνεζήτει τίτλους ὅπως ἀποσχύση τῆς Παλαιᾶς Ρώμης. Καὶ οἱ τίτλοι οὗτοι μόνον εἰς τὰ λείψανα ἠδύναντο νὰ ἀναζητηθοῦν. Οὕτω ὁ ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων περιέκλεισε καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου (μετὰ ἤ ἄνευ τῆς κεφαλῆς). Ἡ ἱστορία τῶν λειψάνων τοῦ Ἀποστόλου ἀρχίζει οὐσιαστικῶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐποχήν. Ἄγνωστον ὅμως παραμένει ἐὰν καὶ πῶς ἐπιστοποιήθη, ἐνωρίτερον, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος λείψανον ἦτο τὸ τοῦ Ἀποστόλου. Αὐτὸ εἶναι τὸ μέγα ζήτημα. Διότι ὡς ἔπεται, ὑπάρχει ἔκτοτε μία ἄλυσις γεγονότων τὰ ὁποῖα ἐγγυῶνται τὴν αὐθεντικότητα τῆς ἁγίας κεφαλῆς τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπὸ τὸν 4ον αἰῶνα ξυπνᾶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὰ ἅγια λείψανα καὶ αἱ διάφοροι Ἐκκλησίαι τῶν βαρβάρων τῆς Δύσεως ἐπιζητοῦν πάσῃ θυσίᾳ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἀπόκτησιν λειψάνων ἁγίων. Μῦθοι, θρῦλοι καὶ θρησκόληπτοι δοξασίαι ἐδημιουργήθησαν ἔκτοτε. Τὸν 5ον αἰῶνα ὁ Γρηγόριος ἐπίσκοπος τῆς Τοὺρ δὲν ἐνδιαφέρεται δι' οὐδὲν ἕτερον εἰμὴ μόνον διὰ τὸ θρυλούμενον μῦρον τὸ ἀναβλύζον εἰς τὸν τάφον τοῦ μάρτυρος Νικολάου καὶ τὸ μάνα, Πάχνη ἡ ὁποία ἀνευρίσκετο εἰς τὴν κατ' ἔτος ἑορταζομένην μνήμην τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἔζησαν αἱ δύο ἀντίπαλοι ἐκκλησίαι ἕως τὴν ἐποχὴν τῆς εἰκονομαχίας καὶ τῶν Σταυροφοριῶν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν εἰκονομαχίαν, ἀπεκορυφώθη ἡ διαμάχη μεταξὺ τῶν λατρευόντων τὰς εἰκόνας καὶ τὰ λείψανα καὶ τῶν ἁπλῶς προσκυνούντων αὐτά. Ἡ διαμάχη αὐτὴ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνανέωσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπώλειαν λειψάνων ὁγίων, ἐνθυμίων χριστιανικῶν καὶ ἔργων χριστιανικῆς τέχνης. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν περίοδον τῶν Σταυροφοριῶν, ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἦτο ἐμψυχώτρια καὶ ἠκολούθει τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀπεγύμνωσε τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ ὅλους τοὺς θησαυροὺς της καὶ τὰ λείψανα, διὰ τὰ ὁποῖα ἔκτοτε ἐπῆλθε πλήρης σύγχυσις. Οὕτω ἀπώλετο καὶ τὸ λείψανον τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, τὸ ὁποῖον, κατὰ παράδοσιν, μετεφέρθη εἰς Ἰταλίαν.

Ἡ ἐκμετάλλευσις ὅμως τῶν λειψάνων καὶ τῶν χριστιανικῶν ἐνθυμίων συνεχίσθη ἕως τὸν διαχωρισμὸν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, δημιουργηθεῖσαν ἐκ μέρους τῶν Διαμαρτυρομένων. Καὶ τότε νέα περιπέτεια ἀνέμενε τὰ σωζόμενα λείψανα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.

Γεγονὸς ὑψίστης σημασίας ἀπετέλεσε ἐπίσης ἡ κάθοδος τῶν Γερμανικῶν φυλῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἡ σύλησις τῶν ναῶν καὶ ἡ ἁρπαγὴ τῶν λειψάνων, τὰ ὁποῖα, κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν, μόνα ἐνέκλειον τὴν ἀξίαν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας διὰ τοὺς ἀξέστους προσηλύτους τῆς Δύσεως.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Πατρῶν εἶχε τὴν τύχην, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτυχίαν, νὰ γυμνωθῆ τοῦ ἐναπομείναντος αὐτῆ λειψάνου τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀποστόλου ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Θ. Παλαιολόγου. Αἱ προηγηθεῖσαι ἔριδες μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Παλαιολόγων, αἱ μεταθέσεις των ἐνίοτε εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Πάπα καὶ ἐνίοτε εἰς τὸ τῶν Ὀθωμανῶν, δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ μεταφορὰ τῆς ἁγίας κεφαλῆς δὲν ἦτο ἁρπαγὴ ἀλλὰ χειρονομία πρὸς διάσωσιν τοῦ λειψάνου. Ἐγνώριζεν ὁ πρίγκηψ οὔτος ποίαν ἀξίαν ἀντεπροσώπευε διὰ τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν ἡ ἀπόκτησις τοῦ λειψάνου: Συνάντησις καὶ συγκέντρωσις ἐν τῇ Ρώμῃ τῶν δύο κορυφαίων ἀδελφῶν πρωτοκλήτων καὶ ἀντιμαχομένων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Ἀνδρέου. Ὅ,τι ἀπετέλεσε τὸ στήριγμα καὶ τὸ καύχημα τοῦ Βυζαντίου, ἰδοὺ κείτεται πλέον εἰς τὴν Ρώμην. Θρίαμβος διὰ τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν ἡ ὁποία, συμβολικῶς, συγκεντρώνει εἰς χεῖρας της τὰς δύο ἀντιζήλους καὶ ἀντιπάλους Ἐκκλησίας!

Σήμερον ὁ Πάπας Παῦλος, ἀντικρύζει διαφοροτρόπως τὰ πράγματα. Ἀπηλλαγμένος τῶν θρησκολήπτων δοξασιῶν τοῦ παρελθόντος, προβαίνει εἰς τὴν χειρονομίαν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λειψάνου. Τοῦτο ἐνέχει δίς τὴν σημασίαν: Πρώτη ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποτινάξη τὰ δεσμὰ τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ἀποδείξη ὅτι δὲν εἶναι τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἡ μόνη δύναμις τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Καὶ δεύτερον, ἀναγνωρίζεται ὅτι πράγματι ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία καθηγιάσθη ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ἱδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν.

Αἱ ἔριδες τοῦ παρελθόντος ὅσον ἀφορᾶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἀποτελοῦν ἢ θὰ ἀποτελέσουν, πιστεύομεν ἀπλῆν ἀνάμνησιν. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Πατρῶν, ἔχουσα ὑποφέρει ἐπὶ μακρὰν τὰς συνεπείας τῆς διενέξεως περὶ τὸν Ἀπόστολον Ἀνδρέαν, μέλλει αὐτὴ πρώτη μεταξὺ ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν νὰ λαμπρυνθῆ δεόντως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ λειψάνου τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀποστόλου καὶ Πολιούχου της Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ σταθῶμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ συνδυάζοντες τὸ θρησκευτικὸν τοῦτο γεγονὸς μὲ τὰ λοιπὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς μας, νὰ ἀναδείξωμε τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ὡς πόλιν Χριστιανικὴν πρώτου μεγέθους.

Ἔτσι πλέον, ἡ πόλις τῶν Πατρῶν δύναται νὰ καταστῆ τὸ λίκνον τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ μας ἤτοι τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἀναγεννήσεως. Ὅπως ὀρθότατα ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τὸν πανοσ. Πρωτοσύγκελλον κ. Τσαντίλην, τὸν κ. Α. Βρῆν καὶ τὸν κ. Κ. Τριανταφύλλου: 1) Νὰ κληθῆ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, πόλις τῆς ἐθνικῆς μας ἀναγεννήσεως καὶ πόλις κατ' ἐξοχὴν χριστιανική, 2) Νὰ δοθῆ εἰς τὴν πόλιν τὸ σύμβολον Χ ἐξ οὗ ξύλου ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόστολος. 3) Νὰ καταστῆ ὁ νέος ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Ἵδρυμα εἰς ὄφελος τῆς πόλεως καὶ τῶν πιστῶν.

Ἡμεῖς προσθέτομεν: 1) Νὰ συσταθῆ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία νὰ συγκεντρώση εἰς ἀναμνηστικὸν τόμον πᾶσαν παράδοσιν, γραπτὴν ἢ προφορικήν, ἐπίσημον ἢ μή, ἀναφερομένην εἰς τὴν ζωήν, τὸ ἔργον, τὴν μνήμην τοῦ Ἀποστόλου. 2) Νὰ ἀναληφθῆ προσπάθεια διαφωτίσεως τῶν πιστῶν ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ γεγονότος τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λειψάνου.

ΔΙΟΝ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Εὐχαριστῶ θερμότατα τὸν συμπολίτην ἐκλεκτὸν ἱστορικὸν κ. Κ. Τριανταφύλλου διὰ τὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν μου βιογραφικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἠγνόουν).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΧΟΛΙΑ · ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Γράμματα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα

ΔΥΟ Η ΤΡΕΙΣ

Ἡ ἀντίδρασις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Π. Κανελλοπούλου περὶ διετοῦς φοιτήσεως τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας καὶ ἡ συμφωνία της, ἐξ ἀντιθέτου πρὸς τὴν καθιερουμένην τριετῆ φοίτησιν ὡς προβλέπει τὸ συζητούμενον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως νομοσχέδιον ἔχει δύο ἐξηγήσεις. Ἡ μία, ἡ κάπως ἐλαφρά, εἶναι ὅτι ἡ κατὰ ἕν ἔτος αὔξησις τοῦ χρόνου τῶν σπουδῶν δὲν ἐνδιαφέρει τοὺς ἤδη ἀσκοῦντας τὸ λειτούργημα τοῦ διδασκάλου, οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰ μαθηματικὰ θρανία. Ἄλλοι θὰ χάσουν ἕνα χρόνο ἐπὶ πλέον σπουδῶν καὶ ἄς λάβουν τὰ μέτρα των. Ἡ ἑτέρα ἐξήγησις, ἡ καὶ σπουδαιοτέρα εἶναι ὅτι οἱ διδάσκαλοι προσπαθοῦν λίαν φρονίμως νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν τίτλον τοῦ ἐπιστήμονος κατὰ 100% ὥστε καὶ ἡ μισθολογικὴ μεταχείρισίς των νὰ εἶναι ἡ ἰδία μὲ τοὺς λοιποὺς ἐπιστήμονας. Διότι ὅταν κανεὶς πρέπει νὰ φοιτήση τρία ἔτεις εἰς οἱονδήποτε κλάδον, ἀσφαλῶς τότε καθίσταται ἐπιστήμων καὶ ὄχι ἁπλῶς ἕνας δασκαλάκος, ποὺ δὲν θὰ τὸ προσέχη κανεὶς. Ὀρθῶς λοιπὸν ἀντιδρᾷ ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία καὶ καλὰ θὰ κάμη νὰ ἐπιμείνη.

ΓΛΩΣΣΙΚΩΣ

Συζητουμένου τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Μικρὰν Βουλὴν καὶ ἵνα ἀποδείξη ὅτι τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ δὲν εἶναι καὶ τόσον ἀναγκαῖα, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἠρώτησε τοὺς ἀκροατάς του: «Εἶναι εἰς θέσιν οἱ κύριοι βουλευταὶ νὰ διαβάσουν Ἕλληνας συγγραφεῖς τῆς ἀρχαιότητος ἀπὸ τὸ πρωτότυπον;» Ἡ ἐρώτησις σημαίνει, ὅτι, κατὰ τὸν κ. Πρόεδρον οἱ βουλευταὶ τῆς παρατάξεώς του, τοὺς ὁποίους καὶ θὰ πρέπει νὰ γνωρίζη πολὺ καλῶς δὲν καταλαβαίνουν γρὶ ἀπὸ ἀρχαῖα ἑλληνικά. Πλὴν ἴσως μιᾶς φράσεως τὴν ὁποίαν κατανοοῦν ἅπαντες, μορφωμένοι καὶ ἀμόρφωτοι. «Δεῖ δὴ χρήματων» Ἔτι δὲ καὶ δώρων καὶ ἀδείας καὶ ἄλλων παροχῶν, ἐκτὸς φυσικὰ τῶν 15.500 δρχ. μηνιαίως.

Ο ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ

Μία νέα βιομηχανία, ἀξιολογωτάτη μάλιστα, ἡ ὁποία θὰ ἐπεξεργάζεται τὸ ξύλον καὶ θὰ παράγη κόντρα—πλακέ, καπλαμάδες κλπ. ἤρχισε λειτουργοῦσα εἰς τὴν Χαλκίδα. Τὸ γεγονὸς εἶναι εὐχάριστον διὰ τὸν ἐπὶ πλέον λόγον ὅτι πρόκειται περὶ ἑλληνοελβετικῆς συνεργασίας, ὅπερ σημαίνει, ὅτι θὰ γίνη εὐρεία χρῆσις τῆς πείρας μιᾶς εὐρωπαϊκῆς ἐπιχειρήσεως. Δυσάρεστον εἶναι μόνον τοῦτο: Ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις ἡ Χαλκίδα ἀρχίζει νὰ συναγωνίζεται λίαν ἐπικινδύνως τὰς Πάτρας εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, χάρις εἰς τὴν γειτνιάσίν της πρὸς τὴν πρωτεύουσαν καὶ χάρις εἰς τὸ ὅτι ἡ νέα ἐθνικὴ ὁδὸς Πατρῶν—Ἀθηνῶν δὲν κατεσκευάσθη εἰσέτι ἐξ ὁλοκλήρου.

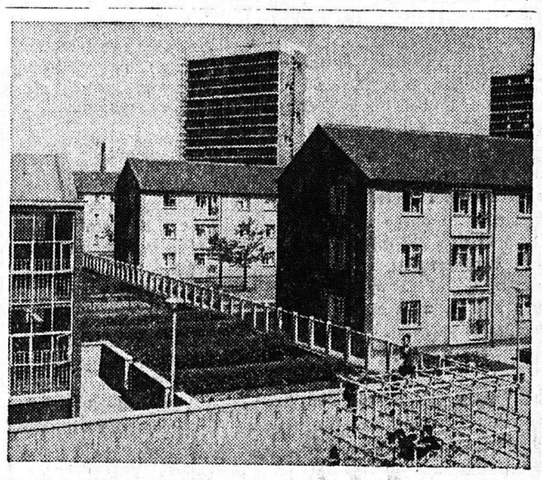

Ἡ νέα ὄψις τῆς ἐργατικῆς περιοχῆς Χάτσεσον τῆς Γλασκώβης μὲ πολυκατοικίας καὶ παιδικὰ κέντρα. Τὸ βρετανικὸν κράτος ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος, ποὺ εἶναι καὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα.

Η ΛΥΡΙΚΗ

Ὅτι μετὰ τὸ «Κράτος τῶν Ἀθηνῶν», ἐκκολάπτεται ἤδη καὶ τὸ κρατίδιον τῆς Θεσσαλονίκης δὲν εἶναι κάτι τὸ καινούργιο. Ἀπόδειξις, ὅτι ὅταν εἰς μίαν περίπτωσιν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς κατηγορήθη ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ δὲν ἐπισκέπτεται ἀπό τινος τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βορρᾶ, ἔσπευσεν ἔντρομος νὰ δηλώση ὅτι «αὐτὸ δὲν θὰ ξαναγίνη». Μόνον ἡ λοιπὴ Ἑλλὰς δηλαδὴ, δὲν πρόκειται νὰ ἴδη Λυρικὴν Σκηνήν, οὔτε δὲ, φυσικά, καὶ αἱ Πάτραι, παρ' ὅλον ὅτι κάποτε ἔσωσαν τὸ κρατικὸν αὐτὸ ἵδρυμα ἀπὸ βεβαίαν διάλυσιν καὶ χρεωκοπίαν.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ

Μία κυβερνητική... δημοκρατικὴ ἐφημερὶς, ἀναφερομένη εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ κ. Σπ. Μαρκεζίνη Βασίλειος, ἠρίστευσεν ὡς τριετὴς φοιτητὴς τῆς Νομικῆς καὶ ἤδη ἔλαβεν ὑποτροφίαν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῶν σπουδῶν του, ἐθεώρησεν σκόπιμον νὰ διερωτηθῆ κατὰ πόσον ὁ νεαρὸς φοιτητὴς « θὰ διακόψη ἢ ὄχι τὴν οἰκογενειακὴν παράδοσιν τῆς παρουσίας Μαρκεζίνιδων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν». Καὶ ὁ μὲν υἱὸς Μαρκεζίνης εἶναι ὄντως ἄξιος συγχαρητηρίων διὰ τὴν ἐπίδοσίν του καὶ τὴν ἐπιμέλειάν του. Ἡ ἐφημερὶς ὅμως νὰ ἀντελήφθη ἄραγε ὅτι πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ τεθῆ ἕνα τέρμα εἰς τὴν δουλοπρέπειαν νὰ ἐξαίρεται ὡς εὐχάριστον γεγονὸς ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν ὅλοι οἱ ἴδιοι καὶ οἱ ἴδιοι;

ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΡΚΑΤΟ
προσφέρει πάντα τοὺς ἀγνότερους καφέδες

Ὁ ἔλεγχος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΡΕ ΕΡΩΤΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ὁ κ. Δ. Βρανόπουλος (Ἀθηνῶν) δι' ἐρωτήσεών του κατευθεισῶν εἰς τὴν Βουλὴν, παρακαλεῖ:

— Τὸν κ. ὑφυπουργὸν Συγκοινωνιῶν νὰ πληροφορήση τὸ σῶμα ἐὰν μελετᾶ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ταχυδρομικῶν ἀλλήλων καὶ ἐὰν ἐξήτησε πιστώσεις διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν.

— Τὸν κ. ὑπουργὸν Συγκοινωνιῶν ἐὰν σκέπτεται νὰ ρυθμίση νομοθετικῶς τὸ θέμα τῶν ἐκπατρίων Βενζίνης.

— Ὁ κ. Λ. Μπουρνιᾶς (Χίου) ἐρωτᾶ τοὺς ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν ἐὰν μέτρα προτίθεται νὰ λάβη ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τῆς ἐμπορικῆς τάξεως.

— Τὸν κ. ὑπουργὸν Προεδρίας ἐὰν σκέπτεται νὰ ἐνισχυθοῦν οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοί, ὥστε νὰ ἀκούωνται καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν πελάγει καὶ ναυτιλλομένους.

— Ὁ κ. Ἀθ. Τσαλδάρης (Ἀθηνῶν) ἐρωτᾶ τὸν κ. ὑπουργὸν Προεδρίας κατὰ ποίαν ἐννοιαν τοῦ Συντάγματος ἡ Πρωθυπουργὸς, διὰ τῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς προγράφει κρατικοὺς λειτουργοὺς; Καὶ εἶναι ἀληθὴς ἡ ἔννοια τῆς Δημοκρατίας ἡ ἐκρίζωσις παντὸς ἀντιφρονοῦντος ὑπαλλήλου;

Οἱ κ.κ. ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Ἀθηνῶν) καὶ Ε. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ (Πειραιῶς) ἐρωτοῦν τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πῶς πρόκειται νὰ ρυθμίση τὸ θέμα τῆς παροχῆς στεγαστικῶν δανείων εἰς τοὺς στερουμένους κατοικίας καὶ κατοικοῦντας ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀστυνομικοὺς καὶ ἀξιωματικοὺς ἢ ὁπλίτας χωροφυλακῆς.

— Ὁ κ. ΧΡ. ΚΙΤΣΙΔΗΣ (Λαρίσης) ἐρωτᾶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ποῖον ΣΥΝΟΛΙΚΩΣ ποσὸν ἀνέρχονται αἱ δαπάναι διαμεταθέσεις, ἀποσπάσεις καὶ γενικῶς μετακινήσεις ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς παρούσης κυβερνήσεως μέχρι σήμερον τῶν Νομαρχῶν, Δημοσίων Ὑπαλλήλων Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, Ἀξιωματικῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Ὁπλιτῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ
ΓΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΑΒΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΣΡΛΑΪΚΑ—ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ: ΠΟΔΟΚΙΝΗΤΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ μὲ 36 ΔΟΣΕΙΣ ΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ ΠΙΚ—ΑΠ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ.
ΑΓΟΡΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ καὶ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ
Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
ΤΗΛΕΦ. 32—34
ΚΑΤΩΘΙ Β' ΑΣΤ